

отъ Ксенофонъ на Райко Жинзифовъ. Димитъръ и Райко се обикнали сърдечно като братя и българи. Следъ едногодишно учителствуване въ Прилепъ Райко поискалъ да иде за учителъ въ гр. Кукушъ, понеже тамъ нѣмали такъвъ и дирѣли нѣкой пѣргавъ и родолюбивъ човѣкъ. Димитъръ Миладиновъ написалъ до кукушани едно писмо и препоръчалъ Жинзифова, като добъръ учителъ. Така Райко Жинзифовъ, 18 годишенъ младежъ, заелъ учителска служба въ Кукушъ (1856 год.). За една година той се прославилъ предъ ученицитѣ и предъ кукушани. Въвелъ въ училището нови науки (смѣтане, законъ Божи, география) и всички преподавалъ на български езикъ. За негова голѣма радостъ ето че и Димитъръ Миладиновъ се премѣстилъ за учителъ въ Кукушъ. Събрали се пакъ добритѣ приятели. Лошото по-рано кукушко училище трѣгнало добре. Кукушани водѣли борба съ грѣцкия владика. Тѣ искали гъркътъ да си отиде и вмѣсто него да дойде българинъ. Станала голѣма свадѣ. Двамата учители взели страната на родолюбивитѣ българи и помогнали на българитѣ да изгонятъ гърка.

Ала за Жинзифовъ се отворила свѣтла надежда. Той много желяелъ да иде въ Русия и тамъ да получи висока наука. За негова радостъ въ това време дошло известие отъ Русия, че се приематъ безплатно млади българи, които би желали да се учатъ. Димитъръ Миладиновъ и други почетни люде препоръчали Райка да бже приетъ въ Русия.

Въ Русия

Не се минало много време, и нашиятъ младъ учителъ въ Кукушъ, стигналъ вече 20 годишна възраст, отпътувалъ за Одеса и отъ тамъ за Москва. Райко поискалъ да постъпи въ университета по езикознание, но нѣмалъ свидетелство, че е завършилъ гимназия. Ала спасението веднага дошло. Братътъ на Димитъръ Миладиновъ,